

[Knud Jespersen.]

særer i Vesttyskland, vedrører også nogle af mine gamle bødler. Jeg har siddet i fængsel sammen med hr. Ib Nørlund. Jeg ved noget om, hvordan han blev behandlet. Jeg har ikke siddet i fængsel sammen med Mogens Fog, og Aksel Larsen er ikke i stand til at forsvare sig.

Man kan ikke over for en sådan historieforvanskning tillade sig at sige: vi kan ikke gøre noget, for det betyder, at man fører en giftig atmosfære ind i debatten, der baner vej for nyfascisme. Jeg er ikke tilhænger af censur, jeg er tilhænger af frihed. Men jeg er også tilhænger af, at denne frihed ikke indbefatter friheden til at lyve, til at bagvaske, fordi nu den ene af de tre sigtede er død og ikke kan forsvare sig; de to er levende og kan forsvare sig. Regeringen bør i denne sag også over for historien tage sit ansvar og sikre, at den slags, jeg tillader mig udtrykket svinerier ikke får lov til at foregå om folk, der i en situation, hvor Danmark var i vanskeligheder, tog nationens skæbne i deres hænder og stillede deres krop imellem og bar de tunge byrder, og hvor så halvsindssyge psykopater fra Gestapo nu kommer og siger: ja men det var retmæssigt, at vi forfulgte dem, og det var bare nogle kommunister, tilsyneladende var de jo også ansat i Gestapo. Der må være en grænse for, hvad man kan tillade sig.

Så vil jeg gerne spørge justitsministeren, om justitsministeren vil benytte sin moralske indflydelse, f. eks. på dagbladet Aktuelt, der i stor opsætning slår op: danskere er sigtet som Gestapoagenter. „Sigtet“, men på en sådan måde, at Aktuelt dømte dem.

Justitsministeren (Orla Møller):

Lige så lidt som jeg har ansvar for meddelelser fra Ritzaus Bureau, lige så lidt har jeg ansvar for ledelsen af dagbladet Aktuelt. Jeg skal dog sige i den forbindelse, at jeg nu har læst det, der stod i dagbladet Aktuelt, på en helt anden måde, end hr. Knud Jespersen har gjort det, nemlig som totalt frit for sigtelser af nogen art.

Må jeg så sige om to ting, som hr. Knud Jespersen siger, at jeg fatter simpelt hen ikke, at man kan få sig selv til at sige det. Jeg fatter ikke, at hr. Knud Jespersen kan få sig til at sige, at man ikke vil beskytte, og at det jo kun er kommunister, det drejer sig

om. Jeg fatter det ikke, for det er overhovedet ikke det, der er tale om i denne sag. Der kan aldrig blive tale om et regeringsanliggende. Det ville være helt ud i det blå, det helt uantagelige, om en regering fandt på at gribe ind, når der er et retssystem, der i enhver henseende kan sikre noget sådant. Og det er jo netop det, der er sagen. Vi har i dette land et retssystem, der sætter grænser for, hvad man kan foretage sig, og det eneste, jeg kan sige, er, at mit første svar gik ud på, at dette retssystem også i denne sag nok skal stå sin prøve.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg noterer svaret, men ikke med større tilfredshed. Jeg har nævnt to overlevende, men én afdød. Kan den afdøde også gå til rigsadvokaten? Kan den afdøde også få sig renavasket over for historieforfalskninger af denne art?

Og så vil jeg nok sige, at det lyder interessant, når justitsministeren påstår, at han ikke har mere indflydelse på Aktuelt, end han har på Ritzaus Bureau. Jeg ved ikke, om det kan glæde justitsministeren, Aktuelt eller mig. Jeg skal ikke lave dramatik ud af det, men jeg forstår, at der er nogle, der ikke rigtig har indflydelse på Aktuelt, for når man slår det dér op, så kunne man have undersøgt sin kilde. Man udleverer nulevende danskere ud fra et vidnesbyrd afgivet af en psykopat, som er dømt for psykopatvirksomhed i Hamburg i 1972, og det er faktisk en diskriminering af frihedskampen på en sådan måde, at man rettelig kunne tale om, at det var forfølgelse.

Der er to slags Naujock, og jeg må sige, at den Naujock, der er henvist til her, det er den mand, der var sammen med Best og Bovensiepen om at drøfte, hvordan man principielt skulle lave terroren i Danmark. Det er ikke den SS-Sturmbannführer, der var med til at forberede krigen mellem Polen og Tyskland.

Jeg synes alligevel, at man har pligt til også fra denne talerstol, fra justitsministerens side at fordømme det som forkasteligt, at revanchismen fra den anden verdenskrig nu giver sig det udtryk, at man i den offentlige debat ganske skrupelløst kan bruge mordere over for deres tidligere ofre og bruge mordere som sandhedsvidner. Det ville klæde regeringen og med al respekt for